

Fəxrəddin TEYYUB

Kaş rəssam olaydım, elə rəssam ki, Uşaq sevincinin rəngin çəkəydim.

Qarşına çıxanda yenə baş axdı,
Kövraldım, gözümdən necə yaş axdı.
Ümidim körpədi, hələ uşaqdı,
Qolların üstünə qoyasan görək.

Nə yaxşı varyırmış bu yazı-pozu,
Sızlayan ürəyim bir mələr quzu.
Qonub əllərimə hicranın tozu,
Vüsəlin şehiylə uyuyasan görək.

12.02.2024

Hamı darıxır

Kimdi ürəyimi Günəşə sərən?
Üşüyən evimin damı darıxır.
Bu nədi, nə olub dünyaya, görün?
Kimi dindirirsən, hamı darıxır.

Ötən köhnə ildən gileyilonirsən,
Deyirsən, təzə il gözəl olacaq.
Bir də görürsən ki, nə göy, nə yersən,
Arzun nə biləsən, xəzəl olacaq.

Babalar tikəni sökdük hərəmiş,
Aləmdə ayağın üstə durmağın.
Ümidin zəhləsən tökdük hərəmiş,
Ötüşdü vədəsi xəyal qurmağın.

Susuz bağ-bağcanın üzü ağ olmaz,
Suyu quruyanda çay darıxmasın.
Adam darıxanda dünya dağılmaz,
Günəş darıxmasın, Ay darıxmasın.

09.01.2024

Bəlkə Ay göndərib yərə baharı?!

Hər kəsə əzizdi baharın xətri,
Daha yerin, göyün gülən çağıdı.
Məni məst eyləyir gül-çiçək ətri,
Ləçəklər qızaran qız yanağıdı.

Qış yığıb köçünü, gözden itib ki,
Nə şaxtasi, nə də sazağı gəlir.
Ağaclar yuxuya elə gedib ki,
Yazın oyatmağa yazığı gəlir.

Haqqı var, yamyayışl cəmənin öyünə,
Yoncanın, tərənin bir bax, dadına.
Qoşulub gedirsən yaz küləyinə,
Geriye dönməyin düşür yadına.

Yerin nə sirri var, sirr göydə olur,
Bəlkə Ay göndərib yərə baharı?!
Adamın qəlbine min şübhə dolur,
Gecikən görəndə qaranquşları.

02.04.2024

Bu ümid hələ çox yaşadar məni

Yaşım qılincini çəkə üstümə,
Kədərəm çən kimi çöksə üstümə,
Buludlar hirsini töksə üstümə,
Döysə yağış məni, boran, qar məni,
Bu ümid hələ çox yaşadar məni.

Haqqım yox, doğmadan, nə yaddan küsüm,
Uça bilməmişəm, qanaddan küsüm?
Qoymadı darıxım, həyatdan küsüm,
Bağcamda, bağında bəhər, bax məni,
Bu ümid hələ çox yaşadar məni.

Çevirmə arxanı öz amalına,
Tanrı sevgisindən süz amalına.
Gözümü dikmədim dünya malına,
Desin, kimsə görüb könlü dar məni,
Bu ümid hələ çox yaşadar məni.

Toyda da, yasda da görünmüşəm mən,
Ruzum qaçaq düşüb, sürünmüşəm mən.

23.03.2024

Utanıb abırna bürünmüşəm mən,
Bəzən ac qoyubdu həyə, ar məni,
Bu ümid hələ çox yaşadar məni.

Ürəyə məlhemdi bir isti baxış,
Ömrü uzadandı hər dua, alqış.
Məne, neyləyəcək axı qarlı qış?
Gətirib dünyaya ilk bahar məni,
Bu ümid hələ çox yaşadar məni.

04.02.2024

Məni özgə tapmaz, özün tap, ana

Dalgası olmuşam dəniz anamın,
Ləpətok sahilə sürünmüşəm mən.
Bəlkə də son dəfə əziz anamın
Məzarı başında görünmüşəm mən.

Məni kim deyir ki, gündə görüblər?
Dərələr boyunca çən olmamışam.
Deyirlər, döngədə, tində görüblər,
Mənim kölgəm olub, mən olmamışam.

Qəbristan yolunda itən ümidlər,
Bir gün tapılacaq, zamana qaldı.
Çətin ki, bax vərə bitən ümidlər,
Göyərər, göyerməz, gümana qaldı.

Soruşa bilmərəm gəlib-keçəndən,
Məni özgə tapmaz, özün tap, ana!
Mən yoxam, itmişəm anam köçəndən,
Muştuluq, mü kafat düşür tapana.

27.01.2024

Məni bərişdirin

Yer deyil, göy deyil əzən adamı,
Çay kimi axırsan düşüb axına.
Səhv, girov götürür bəzən adamı,
Qənim kəsilsən azadlığına.

Hər ulduz Ay kimi sayrışa bilmir,
Yanır yad ocaqlar, hamı ayrdı.
Özündən küsənlər bərişə bilmir,
Özündən küsməyin tamı ayrdı.

Görək öz tərəzin, öz çəkin ola,
Fərqi yox, köhnədi səhvin, ya təzə.
Səhv etsən, içində bir hakim ola,
Gədəsən hökmüylə gədar-gəlməzə.

Həqiqət hardadı, yeri tapılmaz,
Mən kimə gərəyəm axı düzümle?
Özüməndən kəsəndə biri tapılmaz,
Gələ bərişdirə məni özümle.

24.02.2024

Doğman deyiləm ki...

Lap elə mən kərə könlünü alım,
Doğman deyiləm ki, ögeyəm yenə.
Uçur göy üzündə sair xəyalım,
Peşman olma, məni sevmədiyinə.

Bəlkə dörd gələrdi üstünə dərindən,
Qara gözəlirindən doyub gedərdim.
Bəlkə də gözümə adlışərdin,
Səni göziyayışlı qoyub gedərdim.

Qolbınlı danışma daha gündə sən,
Qalan, qaladığın öddü, ocağıdı.

Ürək itirməkdə ana itirmək

Faiq Balabəyliyi

Gedirəm

Yarpağı solmayan söz ağacıdı,
Həsrdəndən su içən naz ağacıdı.
Dərd mənim gözümə qoz ağacıdı,
Payızdan-payıza çırpıb gedirəm.

Kədərlı günlərim acıdı daha,
Yaşım dost deyil ki, yağdı daha,
Ömrümün daşlaşan çağıdı daha,
Qaya parçasıyam, qopub gedirəm.

Durum köküm üstə, düşməyim heydən,
Tökülsün ovcuma bərəkat göyden.
Bəzən quş oluram dimdiyimdə dən,
Süfrəmə ruzumu tapıb gedirəm.

Gedən, axı necə geri gələcək?
Axır ki, sözümin yeri gələcək.
Mən köçsəm, yerimə biri gələcək,
Bir həsrət ürəyə hopub gedirəm.

04.04.2024

Nə yaman şirinmiş bu həyat, Allah

Gözdədi səhərin gözündən öpmək,
Oxşayıb Günəşin saçın daramaq.
Bağda qızılgülün üzündən öpmək,
Qırılan budağı görüb sarımaq.

Hər kəsin əlləri yetişə vərə,
Olmaya həyatda umub-küsənin.
Yol alıb gədəsən qışdan bahara,
Ehtiyac qapını döyməyən sənin.

Bəzən doludan çox boşu görmüşəm,
Kəsibdi yolumu duman da, çən də.
Suya təşnə qalan quşu görmüşəm
Yarpağın üstündə şəhdən içəndə.

Ömrümə bir az da ömür qat, Allah,
Görə bilmədiyim yerləri görüm.
Nə yaman şirinmiş bu həyat, Allah,
Qoy, necə günlüzlü səhəri görüm.

22.01.2024

Ümidim körpədi

Sönməyib kül altında hələ köz, deyim,
Bilmirəm özümə necə "döz" deyim.
Yaşım qoymur axı sonə söz deyim,
Sevgimi gözüməndən duyasan görək.

Dərdi sinəm üstə sormək istəsən,
Nisgilim ulduzdu, dərmək istəsən.
Həsrotın rəngini görmək istəsən,
Gecələr baxasan Aya son görək.

23.03.2024